

[Forsvarsministeren.]

herefterdags, naar der ikke er Udsigt til at faa Forslagene vedtaget.

Derefter udtale det ærede Medlem, at Udvalget i 1922 spurgte om Budgettet var tilstrækkeligt til Flaadens Nybygning, og fik det Svar af Ministeriet, at Budgettet kunde tiltrædes i den ændrede Skikkelse. Det, der var Tale om, var en Nedsættelse med 100 000 Kr., fra 2 500 000 til 2 400 000 Kr.; Nedsættelsen med de 100 000 Kr. fandt Sted under Forhandlingerne med det konservative Folkeparti. Hvis det ærede Medlem vil se, hvad der staar i Dag, vil han se, at der staar 1 850 000 Kr., fordi man uden videre fra 2 400 000 Kr. tog hele Nybygningskontoen til Flyvevæsenet, og dernæst vil det ærede Medlem vide, at man aldeles ikke kan sige, at man nogen Sinde har faaet en Udtalelse om, at 1 850 000 Kr. er tilstrækkeligt til Flaadens Nybygning, Erklæringen gælder et Beløb paa 2 400 000 Kr.

Dernæst kom det ærede Medlem ind paa, at Ordningen vilde koste 25 Mill. Kr., Det ærede Medlem kom uhyre nemt derfra, han sagde: Vi er nødt til at regne med, hvad der gaar med til Pensioner, og med de 2 Mill. Kr., der i 5 Aar skal bruges til Hæren og Flaaden. Men det ærede Medlem regner ikke med de frigjorte Værdier, saaledes som man gjorde det under alle Beregningerne i 1922; Kaserner, og hvad der i øvrigt skulde indvindes ved Salg af Arealer og Værdier, androg 10 Mill. Kr. Men nu bruger det ærede Medlem en helt anden Opstilling end tidligere. Hvis vi havde den Lykke at faa vort Forslag gennemført, vilde de Beregninger, vi har anstillet, helt og fuldt slaa til.

Saa har jeg endelig til Slut det ærede Medlems Udtalelse om de morsomme Bemærkninger i Besvarelserne, det, som var Morskabslæsning for det ærede Medlem. Nu fortalte det ærede Medlem, hvad det var, han morede sig over. Det er kedeligt for det ærede Medlem, at det, han morede sig over, slet ikke staar der, det er fuldkommen fri Fantasi. Det ærede Medlem sagde, at der staar ikke noget om, at Depoterne skal beskyttes, de skal bare puttes væk, det var saa morsomt. Jeg skal oplæse nogle faa Linier. Der staar:

„Hvilke Styrker der i saadant Fald skal anvendes til Bevogtning af Depoterne (Basis), kan ikke opgives forud, men maa bestemmes af den øverstbefalende under Hensyn til den foreliggende Situation.“

(I. A. Hansen: Fortsæt!) Ja, det skal jeg gerne.

„I Almindelighed kan om Bevogtningstjenesten siges, at Sikkerheden for

Depoterne fortrinsvis søges opnaaet ved at oplægge disse spredt og paa Steder, hvor der er ringe Sandsynlighed for, at Fjendens Flyvere vil søge dem.“

— fuldkommen den Ordning, der gælder. Det ærede Medlem morede sig ved den Ordning, der gælder i Dag; der er nøjagtigt den samme Beskyttelse som i Dag. Derfor kan det ærede Medlem more sig saa meget, han vil, det bliver ham selv, Morskaben gaar ud over. Hvis han mener, der er noget morsomt, saa er det gennemført i 1922 af Venstre, foreslaaet i 1927 af Brorsen. Men hans Morskab kommer først nu, da vi gentager det samme! Jeg tror, det ærede Medlem en anden Gang skal forstaa, at det bliver ham, man morer sig over og ikke os. Naar det ærede Medlem siger, at der er ingen Beskyttelse, viser det, at han overhovedet ikke har læst, hvad der staar i Lovforslaget.

Og saa lige et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Parkov. Det ærede Medlem sagde, man havde skitseret en fyldestgørende Ordning af Forsvaret, og det er rigtigt. Det ærede Medlem sagde, at vi maatte virkelig overlade til det konservative Parti selv at bestemme Tidspunktet. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret. Jeg konstaterer bare dette, at man i Dag ikke er i Stand til at holde paa den Ordning, vi har, eller stille et andet Forslag til den, eller stille et andet Forslag, der skulde træde i Stedet. Man nøjes bare med at fortælle, at man vil have noget andet uden at sætte det i Lovforslags Form, og erklære, at det, vi her har, ikke duer. Det er et Standpunkt, der i hvert Fald i høj Grad tyder paa, at man ikke selv kan enes om, hvad man vil. Det ærede Medlem sagde, han kunde forsikre mig for, at der var eller kunde skabes Enighed om en Ordning i Partiet. Det vil altsaa sige, at det var ikke afgjort, at den fandtes i Øjeblikket, men den kunde skabes.

Derefter spurgte det ærede Medlem paa ny, om man vilde forhandle med dem. Jeg kan sige, at hvis der blot var den ringeste Udsigt til at naa et Resultat med Partiet, skulde der ikke fra vor Side være den aller-ringeste Hindring i Vejen for at optage en saadan Forhandling. Men alene dette, at det ærede Medlem anmoder om at faa Marinestaben til at godkende den Nybygningskonto, vi her foreslaar, viser, at det ærede Medlem staar nøjagtig som de Konservative har staaet, lige saa længe der har været Forhandlinger om Forsvarssagen. Derom stod Kampen tidligere mellem Venstre og Konservative: At Sagkundskaben skulde godkende det, der laves. Jeg erken-